

Vi er bundet økonomisk sammen med Europa, fordi vi handler så meget med hinanden, hvilket er grundlaget for stigende vækst, stigende beskæftigelse.

Danmark er jo et stjerneeksempel på, hvad der bliver resultatet af at føre den politik, som alle eurolandene skal føre. Tænk hvis hele Europa når til at have høj beskæftigelse, overskud på betalingsbalancen, overskud på de offentlige budgetter, sådan som Danmark har! Hvad har hr. Frank Dahlgaard egentlig imod det?

Det er det, det hele går ud på. Det er hele ideen. Vi holder sammen, der er fred i Europa, vi skaber et fællesskab, det bedste grundlag for vores velfærdssamfund i Europa.

Frank Dahlgaard (UP):

Nu blev det jo vendt lidt rundt på det, da det var mig, der fik et spørgsmål.

Ministeren sagde jo, at Danmark er et stjerneeksempel, og så må man tilføje, at vi har vores egen krone, vi har vores eget folkestyre, vi har vores egen økonomi endnu, og at vi selv har skaffet overskud på betalingsbalancen, overskud på de offentlige finanser, den laveste arbejdsløshed i 25 år, en af de laveste arbejdsløshedsprocenter i Europa og langt, langt lavere end i Euroland, en lav inflation, politisk, social og økonomisk stabilitet.

Det danske folkestyre har selv klaret det, så hvorfor i al verden skal det med ind under euroen? Hvorfor i alverden skal vi have fælles penge med bl.a. Grækenland og de østeuropæiske lande med den usikkerhed og ustabilitet, det giver? Hvorfor gå med ind i et skæbnefællesskab, hvor vi ikke selv mere har styr på vores egen økonomi?

Kan ministeren bekræfte, at man udmærket kan have et tæt og venskabeligt og godt forhold til andre lande økonomisk og politisk uden at skulle have fælles penge og fælles alt muligt andet? Vi skal jo ikke have fælles penge med nordmændene, og vi elsker dem jo, og de elsker os. Så hvad er problemet?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan bekræfte, at Danmark har sin egen krone endnu og sit eget Folketing og selv har skabt overskud, høj beskæftigelse etc. Jeg kan bekræfte, at det har Danmark gjort ved at føre den politik, som hører til en fastkurspolitik. Vi har øvet os på at være med i den fælles valuta siden 1982.

Derfor er vores erfaringer et utroligt godt bilde på, hvad den fælles valuta kan skabe af grundlag for høj beskæftigelse og gode økonomiske og sociale vilkår i hele Europa. Det har Danmark ikke gjort alene. Det har Danmark gjort på grund af det økonomiske samarbejde i EU, på grund af vores handelssamarbejde med EU.

Danmark kan ikke gøre den slags ting alene. Vores økonomi er vævet sammen med de andre landes, og det, der er ideen, er, at vi skaber et Europa med stabilitet, med fred, med samarbejde, med lige rettigheder for alle selvstændige, suveræne, stater, der er med i det fællesskab og med i den fælles valuta.

Det synes jeg er en fantastisk flot idé: fred i Europa og de bedste muligheder for at løse de fælles problemer, de bedste svar på globalisering og andre ting, der har forandret vores vilkår. De svar har hr. Frank Dahlgaard ikke leveret på noget tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2572

2) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren helt afvise den tidligere økonomiminister Ivar Nørgaards ængstelse for, at et dansk ja til euroen betyder, at folkepensionen ikke kan opretholdes, som vi kender den i dag?«

Skriftlig begrundelse

Fhv. økonomiminister Ivar Nørgaard, der er uddannet nationaløkonom, sagde på den ekstraordinære socialdemokratiske kongres i Odense den 30. april 2000, at han »er overbevist om, at hvis vi er med, vil euroen blive brugt som argument for at harmonisere skatterne i EU, og så kan vi ikke opretholde den folkepension, vi har i dag«.

Ivar Nørgaard påpegede samtidig, at der ikke er seriøse argumenter for, at danske ministre skal sidde med ved bordet i Euro-11-gruppen. Det udtrykte han således ifølge Jyllands-Posten (1. maj 2000): »Når regeringen så varmt ønsker dansk tilslutning til den fælles mønt, euroen, skyldes det først og fremmest, at ministre ikke bryder sig om at føle sig udenfor. Der